

Święto Zmartwychwstania Pańskiego

Czcigodni Kapłani, Szanowni Małżonkowie, Drogie Rodziny!

Przyjmijcie od nas najserdeczniejsze życzenia duchowego i głębokiego przeżywania Świąt Wielkiej Nocy, umocnienia w wierze, nadziei i miłości.

Niech Zmartwychwstały Pan Jezus Chrystus prowadzi nas, w naszych Rodzinach, Wspólnotach, w życiu codziennym „do posiadania siebie w dawaniu siebie”.

Wesoły nam dzień dziś nastał, Chrystus bowiem zmartwychwstał! Alleluja!!

Ks. Wenancjusz Zmuda

Agnieszka i Rafał Staszewscy

Jubileusz 50-lecia Domowego Kościoła

Peregrynacja figury

Niepokalanej Matki Kościoła

Modlitwa za wstawiennictwem sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego

Boże, Ojciec Wszechmogący, dziękujemy Ci za Twojego kapłana Sługę Bożego Franciszka, którego w niezwykle sposób obdarzyłeś łaską wiary konsekwentnej, tak iż swoje życie oddał niepodzielnie na Twoją służbę.

Dziękujemy Ci za to, że pozwoliłeś mu gorąco miłować Twój Kościół i zrozumieć, że najgłębszą zasadą jego żywotności i płodności jest oblubieńcze oddanie siebie w miłość Twojemu Synowi, na wzór Niepokalanej, Matki Kościoła.

Dziękujemy Ci również za to, że przez tego kapłana wzbudziłeś na polskiej ziemi Ruch Światło-Życie, który pragnie wychowywać swoich uczestników do posiadania siebie w dawaniu siebie i w ten sposób przyczyniać się do wzrostu żywych wspólnot Kościoła.

Bądź uwielbiony Boże, w Słudze Bożym księdzu Franciszku, w jego życiu i dziele, i racz wstawić swoje Imię, udzielając nam przez jego wstawiennictwo łaski umacniania i rozwoju kręgów Domowego Kościoła naszej diecezji, o którą najpokorniej prosimy.

Foto: Rafał Staszewski

Statua Niepokalanej

W Krościenku nad Dunajcem, na wzniesieniu o nazwie Kopia Górka, przed Centrum Ruchu Światło – Życie, znajduje się wysoka statua Niepokalanej - patronki ogólnopolskiego ruchu Domowy Kościoł.

11 czerwca 1973 r. arcybiskup metropolita krakowski, kardynał Karol Wojtyła, dokonał uroczystego poświęcenia figury w akcie konstytucyjnego zawierzenia Niepokalanej Ruchu Światło-Życie.

W czerwcu przyszłego roku minie 50 lat, od kiedy całe dzieło Ruchu zostało oddane Matce Kościoła.

Z tej okazji zrodził się pomysł wykonania kopii posągu Niepokalanej z Krościenka. Niezbyt dużych rozmiarów figurka miałaby peregrynować we wspólnocie DK naszej diecezji.

Od pomysłu do jego realizacji droga nie była prosta. Czy moderator wyrazi zgodę? Kto mógłby sprostać

zadaniu? Jakie wymagania postawić wykonawcy? Ostatecznie ustalono, że figurka -strukturą i kolorem zbliżona do oryginału - będzie miała ok. 65 cm wysokości. Jej wykonania podjął się Andrzej Delikta.

Z relacji autora wiemy, że po wnikliwym zapoznaniu się z historyczną i fotograficzną dokumentacją krościeńskiej Niepokalanej, stworzył model z gliny, a po nim specjalną formę, by móc wykonać odlew. Wszystkich szczegółów swojego warsztatu nam nie ujawnił. Ostatecznie powstała rzeźba z kompozycji żywicy akrylowej, połączonej ze sproszkowanym włoskim marmurem Carrara.

7 grudnia, w wigilię święta Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, podczas uroczystej Eucharystii sprawowanej w Bydgoskiej Farze, ks. Paweł Rybka dokonał poświęcenia kopii figury Niepokalanej, Matki Kościoła.

Foto: Izabela Delikta

Andrzej Delikta

Maluje od zawsze. Jego płótna zdobią wnętrza wielu domów w Polsce i na świecie. Jest autorem kilkunastu portretów sakralnych, rzeźb, które można zobaczyć w kościołach diecezji bydgoskiej, gnieźnieńskiej i toruńskiej. Jest także autorem mozaiki ołtarza Miłosierdzia Bożego w Bazylice św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy.

W dniu 10 stycznia br. rozpoczęła się peregrynacja figury Niepokalanej Matki Kościoła.

Peregrynacja zaplanowana jest na około dwa, trzy lata. Figura wędrować będzie po Rodzinach Domowego Kościoła.

Gromadźmy się całą rodziną, powierzajmy Niepokalanej nasze radości, smutki, trudności.

Odmawiajmy akt konstytucyjny prosząc o łaskę wiary.

Akt konstytucyjny Ruchu Światło-Życie to akt oddania naszej Wspólnoty, Niepokalanej Matce Kościoła. Dokonał tego kard. Karol Wojtyła 50 lat temu – 11 czerwca 1973 r. Ks. F. Blachnicki nazwał ten akt aktem konstytucyjnym, gdyż wierzył, że oddanie się z Maryją Chrystusowi jest źródłem żywotności Kościoła i Ruchu. ■

Pierwsza Rodzina z figurą Niepokalanej - Ewa i Rafał z dziećmi

Foto: Regina i Marek Piątkowscy

Relacje z Orszaku Trzech Króli

6 stycznia 2023r świętowaliśmy 10 lecie Bydgoskiego Orszaku Trzech Króli, który pojawił się po raz pierwszy na ulicach Bydgoszczy w 2014r. Od razu też wpisał się do czołówki największych orszaków w Polsce. Z roku na rok widowisko zyskuje coraz większą popularność. Jest to niewątpliwie polski fenomen na skalę światą. Dawno już opuścił granice Polski. Orszaki można spotkać na ulicach wielu miast i miasteczek świata. W tym roku przeszły ulicami prawie 800 miejscowości w Polsce. Z okazji 10 rocznicy bydgoskiego Orszaku wydaliśmy album pamiątkowy, w którym znajduje się historia wszystkich wcześniejszych Orszaków.

Jubileuszowa edycja Orszaku zmobilizowała nas do ubogacenia wydarzenia. Jednym z pomysłów były dodatkowe, bogato zdobione kostiumy dla dworów królewskich. Przed startem orszaku, na schodach bazyliki pw. św. Wincentego 'Paulo byliśmy świadkami spotkania Trzech Króli z Herodem. Nowością tego-rocznego orszaku była grupa osób w przebraniu świętych i błogosławionych patronów bydgoskich parafii. Pomysł nawiązywał do hasła orszaku 2023r, które brzmi „Niechaj prowadzi nas Gwiazda!” Gwiazda prowadząca Mędrców do miejsca narodzin Jezusa jest również znakiem dla nas, że w drodze do Jezusa potrzebuje-

my przewodników, którzy będą nam wskazywać drogę do świętości.

Królowie jechali na koniach i wielbłądzie. Wielbłąd Gacek po raz kolejny przyjechał do Bydgoszczy z mini zoo w Horodyszczu. Tradycyjnie, trzech Królowie reprezentowali trzy kontynenty. W rolę Króla Afrykańskiego, wcielił się Ernest Essuman Mensah, pochodzący z Ghany, nauczyciel j. angielskiego. Od ponad 30 lat mieszkaniec Bydgoszczy. Króla Azjatyckiego odegrał Andrzej Rona, który przez wiele lat występował w roli herolda, natomiast postać Króla Europejskiego zagrał Sławomir Dzwoniarski. Odtwórcami Świętej Rodziny byli Julia i Janusz Stanecy z 5 miesięcznym Kubusiem.

Orszak Trzech Króli, to otwarty i radosny sposób świętowania Objawienia Pańskiego w przestrzeni miasta. Pomysł, który przywrócił starą polską

tradycję jasełek ulicznych. Rozśpiewanych radosnych kolędników głoszących na ulicach Dobrą Nowinę o narodzeniu Jezusa.

Serdecznie dziękujemy wszystkim za udział, zaangażowanie i współpracę. Cieszymy się, że to właśnie rodziny DK są głównymi aktorami Orszaku, ale też rodziny lub małżeństwa podejmują odpowiedzialność za poszczególne zadania, które składają się na całość Orszaku. Z perspektywy 10 lat widzimy, że ta forma doskonale się sprawdziła. Przy tej okazji zachęcamy rodziny do włączenia się w przygotowanie kolejnego Orszaku. To piękna sprawa, kiedy rodzice i dzieci razem się angażują, razem występują, razem świętują. Serdeczne Bóg zapłać Wszystkim za wszystko! ■

Z pozdrowieniami,
Regina i Marek Piątkowscy.

Diakonie Ruchu Światło-Życie darem dla człowieka oraz wspólnoty

Niezwykłe istotnym czynnikiem kształtującym każdego członka oazy na drodze formacji podstawowej w Ruchu Światło-Życie jest możliwość bliższego poznania diakonii działających w ramach diecezjalnej wspólnoty oazowej. Prezentowany artykuł nie ma stanowić sprawozdania z działalności diakonii w diecezji bydgoskiej. Jego celem jest przede wszystkim ukazanie, że trwanie w diakonii nie jest jakąś formą ofiary, ale niezwykłym darem dla człowieka i wspólnoty.

Czym jest diakonia według zamysłu Chrystusa i Kościoła?

W języku greckim odnaleźć można przepiękne słowo «*διακονέω*» [*diakoneō*]. Posiada ono wiele znaczeń, jak każdy starożytny wyraz. Słowo, które mogłoby streścić przeogromną ilość sformułowań i określeń kryjących się za tym wyrazem jest «służba». Stąd też, myśląc o diakoniach w Ruchu Światło-Życie zauważyć można różne formy realizacji właśnie tego słowa poprzez konkretną posługę w ramach tworzonej wspólnoty. Być członkiem diakonii oznacza nic innego, jak być sługą, pomocnikiem, gospodarzem, człowiekiem oczekiwania, bądź też byciem gotowym do zaoferować czegoś konkretnego siostram i braciom¹.

W Słowie Bożym odnaleźć można wiele wezwań do podjęcia służby na rzecz sióstr i braci we wspólnocie. Również Chrystus Pan zapraszał tworzących z Nim wspólnotę

uczniów do życia na ten sposób. Dość wymowne wydają się być w tym temacie słowa zachęty Mistrza z Nazaretu, które odnaleźć można w poniższym fragmencie z Ewangelii według św. Łukasza:

Powstał również spór między nimi o to, który z nich zdaje się być największy. Lecz On rzekł do nich: «Królowie narodów panują nad nimi, a ich władcy przyjmują nazwę dobroczyńców. Wy zaś nie tak [macie postępować]. Lecz największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a przełożony jak sługa! (Łk 22,24-26)

W świecie starożytnym wiek konkretnej osoby kojarzony był z konkretnymi przywilejami; im starszy człowiek tym więcej posiadał korzyści. Dlatego też Ci, którzy wezwani są do jakiegokolwiek zadania związanego nawet i z przywództwem, mają być podobni do tego, który jest najmłodszy w społeczeństwie (w jego postawie służby). Chrystus Pan nie mówi, że jeśli jego uczniowie chcą wznieść się na nie wiadomo

jak wielkie wyżyny we wspólnocie chrześcijańskiej, to muszą najpierw sprawdzić się na najniższym poziomie posługiwania. Słowa Pana Jezusa mają pokazać, że wierna służba w „niskim miejscu” jest sama w sobie prawdziwą wielkością². Za-uważyć można również, że Chrystus Pan w żaden sposób nie przekreśla możliwości Jego uczniów do stania się władcami lub dobroczyńcami. Wskazuje jednak, że ich sposób zarządzania i posługi musi być całkowicie inny niż znany jest w świecie starożytnym. Według Mistrza z Nazaretu, uczniowie mają być, niczym jak Pan Bóg, dawać bez oczekiwania, nawet złym i niewdzięcznym (por. Łk 6,35-36). Tak więc uczniowie, którzy wykonują zadania w stosunku do wspólnoty, nie mogą być zainteresowani określonym statusem we wspólnocie wiążącym się z tym zadaniem. Ci, którzy zdecydowali się podejmować konkretną służbę mają podczas jej trwania odzwierciedlać pokorę tych, którzy służą przy stole oraz tych, którzy zajmują najniższy poziom władzy i przywilejów społecznych, czyli młodych³.

Można zatem powiedzieć, że podjęcie konkretnej służby we wspólnocie Ruchu Światło-Życie dla wielu może stać się okazją do „odmłodzenia” swojego ducha. Stąd też słowa Papieża Benedykta XVI z Orędzia na XXIV Światowy Dzień Młodzieży wydają się być aktualne nie tylko dla młodych, ale także dla wszystkich,

którzy pragną w swoim sercu podejmować postugę chociażby w ramach diakonii Ruchu Światło-Życie:

Dokonujcie wyborów wyrażających waszą wiarę, niech będzie jasne, że zrozumieliście, czym grozi kult pieniądza, dóbr materialnych, kariery i sukcesu, i nie gońcie za tymi złudnymi chimarami. Nie ulegnijcie logice egoistycznego interesu, lecz kultywujcie miłość bliźniego i usiłujcie dać siebie samych oraz wasze zdolności ludzkie i zawodowe na służbę dla dobra wspólnego i dla prawdy, zawsze gotowi „do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest” (1 P 3,15). Prawdziwy chrześcijanin nie jest nigdy smutny, nawet jeżeli musi stawić czoła doświadczeniom różnego rodzaju, ponieważ obecność Jezusa jest tajemnicą jego radości i jego pokoju⁴.

Jak diakonię rozumiał Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki?

Ojciec założyciel ks. Franciszek Blachnicki, kilkakrotnie w swoim nauczaniu podkreślał, że fundamentalnym wynikiem formacji członków Ruchu Światło-Życie powinno być wykształcenie w nich poczucia odpowiedzialności za Kościół oraz za cały tworzony przez nich świat. To poczucie w myśli ks. Franciszka przejawia się w służbie na rzecz Ruchu i wszelkich wspólnot lokalnych. Ojcu założycielowi ogromnie leżało na sercu wzmocnienie diakonijnego wymiaru Ruch Światło-Życie. Stąd też ks. Blachnicki chciał, aby wierni świeccy, osoby konsekrowane oraz duchowni odkryli na zakończenie swoje własnej formacji deuteroka-

techumentalnej wezwanie do służby w Kościele Chrystusowym poprzez podjęcie posługi w konkretnej diakonii. Zgodnie z powyższą myślą należy zatem stwierdzić, że głównym celem Ruchu Światło-Życie jest uczenie członków wspólnot oazowych służby Kościołowi w zakresie liturgii, modlitwy, ewangelizacji, godności ludzkiego życia, komunikowania społecznego, odnowy życia rodzinnego, miłosierdzia, szkolenictwa, pedagogii, wyzwolenia oraz wielu innych dziedzin życia chrześcijańskiego⁵.

W pozostawionych przez Ojca Założyciela pismach i konferencjach zauważyć można wiele myśli dotyczących ważnych aspektów diakonii. Wartym wyeksponowania wydają się być następujące przemyślenia:

Słowo „diakonia” staje się wspólnym mianownikiem dla wszystkich stopni hierarchii, nie tylko dla diakonów, ale i dla prezbiterów, i biskupów. A znów pojęcie diakonii jest bardzo blisko sprzężone z obrazem Kościoła jako wspólnoty. Wspólnota powstaje tam, gdzie wszyscy, zgodnie ze swoim charyzmatem, podejmują służbę dla jej budowania. Wspólnota nie tworzy się przez to, że jedni mają władzę nad innymi, że są przełożeni i podwładni, ale przez to, że wszyscy służą zgodnie ze swoim charyzmatem w budowaniu wspólnoty⁶.

Można zauważyć, że dla ks. Franciszka Blachnickiego wspólnym

mianownikiem realizowania posługi w diakoniach jest *communio*, czyli komunია osób. W dojrzewającej myśli teologicznej ojca założyciela zauważyć można, że Kościół nie jest budowany tylko przez kogoś jednego, ale współbudowany jest przez wszystkich, którzy poprzez dar Ducha Świętego wchodzą w prawdziwą relację osobową z Chrystusem oraz siostrami i braćmi we wspólnocie uczniów. Stąd też współpraca z Duchem Świętym przyczynia się do wzrostu świadomości każdego ochrzczonego o zachodzącym między nim a Chrystusem oraz wspólnotą osób relacją tworzącą Kościół. Wobec powyższego każdy kto poprzez drogę ewangelizacji i powtórzonego katechumenatu odkryje czym jest życie chrześcijańskie wezwany zostaje do podjęcia dalszej szczególnej drogi dalszego formowania się na ucznia Chrystusa Pana także poprzez diakonie w Ruchu Światło-Życie⁷.

Diakonia w życiu członków Ruchu Światło-Życie

Każdy członek Ruchu Światło-Życie po przeżyciu formacji (lub po kilku latach trwania we wspólnocie) oazy młodzieżowej, studenckiej, dorosłych czy Domowego Kościoła powinien na pewnym etapie swojego życia duchowego odkryć własne miejsce we wspólnocie oazowej. W związku z tym naturalną konsekwencją forma-

cji podstawowej powinno być zaangażowanie w diakonię Ruchu. Świadczenie innych uczestników wspólnoty oazowej powinno zachęcać osoby odbywające formację oraz angażujące się w życie Ruchu Światło-Życie w odkrywaniu na samym początku chęci do konkretnej posługi w ramach diakonii istniejących w diecezji zgodnie z otrzymanymi talentami i zdolnościami. Często wydaje się, że pełnienie funkcji animatora kręgu lub grupy jest jedynym sposobem posługi w ramach diakonii. Należy jednak pamiętać, że nie każdy posiada predyspozycje do bycia animatorem. Stąd też członkowie Ruchu Światło-Życie mogą pełnić inne posługi w diakoniach specjalistycznych. Przynależenie do konkretnej diakonii Ruchu Światło-Życie nie jest związane tylko z działaniem, ale z konkretną formacją. Stąd też odpowiedzialni za diakonie, czy to z ramienia Domowego Kościoła, oazy dorosłych, oazy studenckiej czy oazy młodzieżowej powinni troszczyć się we współpracy z księdzem opiekunem o odpowiednie spotkania zarówno modlitewne, jak i formacyjne. W ciągu roku formacyjnego Centralne Diakonie Ruchu Światło-Życie organizują również dla członków diakonii diecezjalnych rekolekcje, które mają pomóc zaangażowanych w zadbanie, a nawet jeśli trzeba rozpalaniu ich charyzmatu na rzecz Ruchu, Kościoła oraz świata⁸.

Pośród diakonii działających w Ruchu Światło-Życie w każdej diecezji

można zauważyć diakonie specjalistyczne, diakonie służące budowaniu oraz funkcjonowaniu Ruchu, jak i diakonie służebne wobec Ruchu. Podejmowane przez diakonie specjalistyczne zadania dotyczą zarówno działalności wewnątrz oraz na zewnątrz Ruchu. Do tych diakoni zaliczyć możemy diakonie: liturgii, modlitwy, ewangelizacji, życia, wyzwolenia, miłosierdzia oraz komunikowania społecznego. Diakoniami wchodzącymi w skład diakonii służących budowaniu i funkcjonowaniu Ruchu zaliczyć można diakonie oaz rekolekcyjnych, diakonie deuterokatechumantau, diakonię Domowego Kościoła oraz diakonię formacji diakonii. Zaś do diakoni służących wobec Ruchu Światło-Życie należy zaliczyć diakonie jedności, słowa, świadectwa, środków materialnych, Domowego Kościoła oraz inne wspomagające moderatora diecezjalnego⁹.

We właściwym rozeznaniu dalszej drogi formacyjnej, w poszczególnych diakoniach diecezjalnych, po ukończeniu formacji podstawowej (lub będąc już od kilku lat we wspólnocie Ruchu Światło-Życie) jest życie duchowością *ΦΩΣ-ΖΩΗ*. Bez właściwego zatroskania uczestników o własne życie duchowe trudno mówić o gotowości przyjęcia postawy służby. Równie ważnym zadaniem każdego oazowicza jest odkrycie własnego indywidualnego charyzmatu, który stanowi dar dla konkretnej wspólnoty. W tym miejscu warto przytoczyć słowa

ks. Franciszka Blachnickiego, który w dość interesujący sposób pokazuje, że posługa w diakonii może stać się darem dla każdego człowieka, jak i wspólnoty:

Każdy z nas ma inny charyzmat i nikt nie ma tytułu charyzmatów, aby samemu być wszystkim w jakiejś wspólnotie. Jeżeli ten, kto odpowiada za wspólnotę, kto został ustanowiony, by jej przewodniczyć, uważa, że na tym polega jego urząd, żeby być wszystkim i wszystko samemu czynić, to jest to wielkie nieporozumienie. [...] Jeżeli naprawdę odkryjemy swoje miejsce w Kościele, wtedy zupełnie innego wymiaru, innej głębi nabierze całe nasze życie i wiele będzie w naszym życiu radości, wynikającej z przekonania o wartości, o sensie naszych wysiłków. Nieraz nas gnębi to, że nie widzimy własnego miejsca, nie pojmujemy swojej roli, czujemy się niepotrzebni. Tymczasem we wspólnocie Kościoła nie ma komórek niepotrzebnych. Wszyscy jesteśmy potrzebni, aby objawić światu pełnię, całe bogactwo Bożego planu zbawienia, pełne bogactwo i wspa-

niałe piękno Kościoła. Ono może się objawić nie przez jednostkę, choćby najzdolniejszą, ale tylko przez wielość darów aktualizowanych we wspólnocie braterskiej. Starajmy się więc wspólnym wysiłkiem o to, żeby, gdziekolwiek jesteśmy, Kościół stawał się dzięki naszej posłudze wspólnotą służb i charyzmatów, objawiającą światu bogactwo Bożego działania, działania Chrystusa i Jego Ducha¹⁰.

Zakończenie

Mam nadzieję, że niniejszy artykuł stanie się okazją nie tylko nad rolą diakonii we wspólnotach oazowych, ale pomoże odkryć członkom Ruchu Światło-Życie także własne miejsce w diakoniach diecezjalnych. ■

**Ks. Paweł Rybka Moderator
Diecezjalny Ruchu Światło - Życie
Diecezji Bydgoskiej**

Przypisy

¹ F.W. Danker, *The Concise Greek-English Lexicon of the New Testament*, 90.

² L. Morris, *Luke: An Introduction and Commentary*, 336.

³ J.B. Green, *The Gospel of Luke*, 767-769.

⁴ Benedykt XVI, Orędzie na XXIV Światowy Dzień Młodzieży, 22 II 2009.

⁵ A. Wodarczyk, *Serce Ruchu. Od diakonii do Stowarzyszenia*, 56.

⁶ F. Blachnicki, *Liturgia w świetle tajemnicy Chrystusa Sługi*, 147.

⁷ B. Biela, *Koncepcja Cura Pastoralis w ujęciu ks. Franciszka Blachnickiego*, 61-65.

⁸ V Kongregacja Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”, *Diakonia miejscem formacji i posługi w Ruchu Światło-Życie i poprzez Ruch Światło-Życie*, 24 X 2010.

⁹ *Struktura Diakonii Ruchu Światło-Życie*, 95-98.

¹⁰ F. Blachnicki, *O Diakonii*, 21.

Bibliografia

Benedykt XVI, Orędzie na XXIV Światowy Dzień Młodzieży, 22 II 2009.

Biela, B., *Koncepcja Cura Pastoralis w ujęciu ks. Franciszka Blachnickiego*, «Studia Pastoralne» 17 (2021), 57-86.

Blachnicki, F., *Liturgia w świetle tajemnicy Chrystusa Sługi*, «Diakon» 4 (2007), 145-153.

Blachnicki, F., *O Diakonii*, «List do wspólnot rodzinnych» 130 (2013), 20-21.

Danker, F.W., *The Concise Greek-English Lexicon of the New Testament*, The University of Chicago Press, Chicago and London 2009.

Green, J.B., *The Gospel of Luke*, William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, Michigan 1997.

Morris, L., *Luke: An Introduction and Commentary*, William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, Michigan 1988.

Wodarczyk, A., *Serce Ruchu. Od diakonii do Stowarzyszenia*, «Oaza. Pismo Ruchu Światło-Życie» 102 (2011), 56-61.

Struktura Diakonii Ruchu Światło-Życie, w: *Szkola Chrystusa*, Wydawnictwo Światło-Życie, Kraków 2011, 95-101.

Diakonia Miłosierdzia - Podziękowania!

Diakonia Miłosierdzia Ruchu Świątło-Życie bardzo dziękuje wszystkim, którzy zaangażowali się w organizowane przez nas akcje:

- zbiórkę dla dzieci i młodzieży ze Szpitala Uniwersyteckiego im. A. Jurasza z Oddziału Psychiatrycznego,
- Dzieciaki Słodziaki,
- Paczuszka dla maluszka.

Dary zostały przekazane do: Szpitala Uniwersyteckiego im. A. Jurasza – Oddział Psychiatryczny, Domu Małego Dziecka oraz na Oddział Onkologiczny Wojewódzkiego Szpitala Dziecięcego w Bydgoszczy. ■

Pozdrawiamy, Beata i Piotr

Jesteście wspaniali !!!

Diakonia Miłosierdzia - Beata i Piotr Pawlak z wolontariuszami

DOMOWY KOŚCIÓŁ
DIECEZJI BYDGOSKIEJ

DIAKONIA WYCHOWAWCZA

CO TO JEST DIAKONIA WYCHOWAWCZA?

DIAKONIA (z greckiego: służba)
= „posługa miłości bliźniego, spełniana zbiorowo w sposób zorganizowany”

Benedykt XVI, Deus caritas est.

WYCHOWANIE

= to działanie, którego celem ma być ukształtowanie w wychowanku określonych postaw i zachowań oraz wspieranie go w osiągnięciu pełni rozwoju.

Aby diakonia była Diakonią, musi być:

- zorganizowana,
- zespołowa,
- wynikać z braterskiej miłości.

Wychowawcze oddziaływanie ma zapewnić szeroki rozwój uczestników (dzieci) rozumiany jako rozwój fizyczny, społeczny, duchowy, rozwój talentów i zainteresowań ...

DIAKONIA WYCHOWAWCZA:

- służy przede wszystkim dzieciom, które są nam powierzone.
- naszym celem jest oddziaływanie wychowawcze.
- pomaga rodzicom, w tym sensie, że zapewnia opiekę dzieciom i mogą oni spokojnie brać udział w rekolekcjach, spotkaniach...

(DEFINICJA DIAKONII WYCHOWAWCZEJ NA PODSTAWIE "PODRĘCZNIKA DIAKONII WYCHOWAWCZEJ" - ARCHIDIECEZJI WARSZAWSKIEJ)

CO ROBIMY?

- zajmujemy się dziećmi podczas rekolekcji letnich i zimowych Domowego Kościoła,
- zapewniamy opiekę podczas wydarzeń we wspólnocie - w roku
- staramy się, by czas - gdy Rodzice formują się - był twórczo spędzony, radosny i zostawił dobre wspomnienia,
- staramy się na rekolekcjach organizować różnorodne aktywności, które pozwolą rozwijać w dzieciach różne umiejętności (plastyczne, sportowe...)
- dbamy o rozwój wiary - zajęcia dla dzieci opieramy o fabułę biblijną i staramy się wdrażać dobre nawyki w plan dnia (np. modlitwa, udział w przygotowywaniu darów na Eucharystię ...)
- bawimy się - unikamy uporczywego poruszania tematów związanych z wiarą i kojarzenia jej z nudą.

KIM JESTEŚMY?

W grupie diakonijnej mamy zarówno małżeństwa, jak i osoby w różnym wieku - studentów, ludzi pracujących, młodzież od 16 roku życia.

Są wśród nas osoby związane z pracą z dziećmi / młodzieżą zawodowo oraz tacy, dla których jest to pasja.

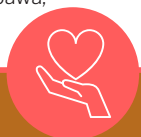
Są tacy co od wielu lat służą w Diakonii i są osoby „doraźnie” posługujące.

Łączy nas wezwanie do posługi i poczucie odpowiedzialności za powierzone nam dzieci.

BADZ OTWARTY NA WEZWANIE:

- potrzebna nam Twoja pomoc,
 - by inni mogli wyruszyć na rekolekcje,
- opieka nad dziećmi to w prawdzie wyzwanie,
 - ale i przygoda i dobra zabawa,
- nie pytaj dlaczego TY,
 - ale kiedy mogę pomóc)

NIE WIESZ JAK?

[NAPISZ = i.jak.iwona@gmail.com](mailto:NAPISZ=i.jak.iwona@gmail.com)

- mamy dla Ciebie bezpłatne warsztaty z animacji, zabaw,
- pomysły na twórcze aktywności na rekolekcjach,
- kompendium wiedzy pedagogiczno - psychologicznej.
- bazę pomocy: zabawek, gier, sprzętu sportowego, bajek, książek, materiałów papierniczych, plastycznych przydatnych do celu kreatywnego działania z dziećmi,

50 lat DOMOWEGO KOŚCIOŁA

9 września 2023r.

Częstochowa - Błonie Jasnogórskie

PROGRAM ŚWIĘTOWANIA:

- 10.00 - Modlitwa dziękczynna
połączona ze świadectwami
- 11.00 - Konferencja - bp. Wiesław Śmigiel
Przewodniczący rady ds. Rodziny KEP
- 12.30 - Obiad. Czas dla siostry i brata
- 14.30 - Eucharystia pod przewodnictwem Abp
Wacława Depo Metropolity Częstochowskiego
homilię wygłosi bp Krzysztof Włodarczyk
delegat KEP ds. Ruchu Światło Życie
Akt oddania Niepokalanej Matce Kościoła
- 16.30 - Droga krzyżowa prowadzona przez
członków Krucjaty Wyzwolenia Człowieka

Data	Wydarzenie	Miejsce
5 marca	Wielkopostny Dzień Wspólnoty	Parafia MB Królowej Męczenników w Bydgoszczy
18 marca	Krąg diecezjalny	Bydgoszcz
25 marca	Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD) + spotkanie filialne	Olsztyn

Kalendarium i dodatkowe informacje

- 27 każdego miesiąca w parafii O. Jezuitów oraz parafii św. Mateusza jest Msza Św. O rychłą beatyfikację czcigodnego SB. Ks. F. Blachnickiego
- W każdy trzeci poniedziałek m-ca Msza Św. KWC o godz. 18.00 w parafii Św. Krzyża przy ul. Zaświat w Bydgoszczy.

Rodzinka

biuletyn Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej
Ruchu Światło-Życie diecezji bydgoskiej

zespół redakcyjny:

A. R. Staszewscy,
B. M. Gorzelak

skład

A. Gorzelak

strona www: dk.bydgoszcz.pl

kontakt: rodzinka.dk@gmail.com